

S. P. Q.

10.

Sed non in fine

Litteras tuas accipiens lata quidem fronte in initio legi,
 Primo, seditionis istis hominibus liberatum te ex animo
 gaudebam: postea vero cum te factum Mercatorem accipe-
 rem, magis dolui quam gavisus sum. Quid tandem
 sine incertis? deliras? An non sat multis curis per
 omnem vitam cruciatus? Maioribus etiam affectas? —

Sed non in fine

Quid obsecro ad mercaturam istam animum induxit
 tuum? Non desunt opes, nec tibi libri qui eas decorent,
 Quid ergo? O nescis, nescis quid sit mercatura, nescis
 quantis obnoxius curis et periculis Mercator, Opus
 fore omnis commendat fortunæ et magno mari, ad
 maiora recuperandas; recuperat etiam, si incolamus
 redeunt navos, sed, si quæ vehemens et inopinata (quod
 sæpe fit) tempestas subit, amittit omnia, Atque ita, nunc
 dives, nunc pauper, Quid tu igitur? Ecce quis quæris? Ecce quis
 desideras? Quin potius tu, iam, ni fallor, sexagenarius.

cum tuis tranquillo legis? oribus, quas dedit Deus
vtrius? Tam contigisti istam metam de qua Horatius
Qui Studet ornatam cursu congerere metam,
Multa tulit, fecitque, quae, sudavit, et absit.
Requiesce tandem ab omnibus istis, Mitte curas, mitte
mercuram, mitte formam, alys minoribus te istae cura
trahi, Nihil tibi proterea restat quam ut valetudine
cures, Hoc conari, et satisfacere. ~~Heet~~^{surp}, Amicissimi
Nicolae, de quibus ad te scribere decreveram, Ego
mea sententia, sic suadeo; Ceteram oro te, ut, si quid
liberius dixerim, ignoscas, nosti morem meum loquendi,
nostis qui solemus in praesentia confabulari, quod cum
iam non possimus, velimus id quod possumus, absentibus
nostram literis sarciamus. Vale. Hag. Comit. 10.
10. Kal. April. 1710

Tuus qui semper

Const. Euygens

1710

ebw